

AUGLÝSING

82

3. júní

um staðfesting dómsmálaráðuneytisins á samþykkt um viðauka við 40. gr. lögreglusamþykktar fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 12 24. jan. 1949.

Við 40. gr. bætist ný málsgrein svo hljóðandi:

Einstefnuakstur skal vera í Aðalstræti frá Austurvegi á Silfurtorg, á Silfurgötu frá Silfurtorgi á Sundstræti og á Þvergötu frá Brunngötu á Sundstræti. Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 3. júní 1954.

F. h. r.

Baldur Möller.

Emil Ágústsson.

REGLUGERÐ

83

4. júní

um flutning á ammoniumnitratáburði á landi og geymslu hans.

1. gr.

Ammoniumnitratáburður kallast í reglugerð þessari smákrystallað ammoniumnitrat ($\text{NH}_4 \text{NO}_3$), sem er kornað og kornin húðuð með kísiljörð eða öðrum viðeigandi ólífrænum efnum.

2. gr.

Ammoniumnitratáburð má einungis geyma og flytja í viðurkenndum umbúðum, sem eru það vel lokaðar, að ekki sé hætt á, að úr þeim sáldrist við flutninginn.

Viðurkenndar umbúðir eru:

- a. Vel lokuð gler- eða leirilát.
- b. Vel lokaðar dósir eða stáldúnkar.
- c. Vel lokaðar nýjar málmumbúðir, t. d. stáltunnur.
- d. Margfaldir kraftpappírspokar, með einu eða fleiri rakavarnarlögum. Pokarnir skulu vera vel lokaðir, svo öruggt sé að ekki sáldrist úr þeim.

3. gr.

Umbúðir þær, sem nefndar eru undir stafliðum a, b og c í 2. gr., skulu ekki vera stærri en svo, að þær rúmi meðfærilegt magn af áburði, en umbúðir þær, sem nefndar eru undir d-lið, sömu gr., mega ekki vera stærri en svo, að þær rúmi mest 50 kg.

4. gr.

Umbúðir þær, sem nefndar eru undir a og b-lið 2. gr., skulu búnar hlífðar eða ytri umbúðum, svo sem kössum úr timbri eða öðru viðeigandi efni, eða traustriðnum körfum úr tágum eða járngjörðum. Milli ytri og innri umbúða skal vera tróð úr viðeigandi ólífrænu efni, svo öruggt sé að ytri umbúðir snerti ekki þær innri. Ef innri umbúðirnar eru úr gleri eða leir og á þeim háls eða stútur, skal viðeigandi hlífðarbúnaður einnig vera um hálsinn, t. d. hetta eða hálmvaf.

83

4. júní

Umbúðir þær, sem ammoniumnitratáburður er fluttur í skulu merktar með merkiseðli „F“, sbr. reglur um flutning á hættulegum varningi, nr. 61 28. marz 1953.

5. gr.

6. gr.

Sá sem afgreiðir ammoniumnitratáburð til flutnings á landi ber ábyrgð á, að umbúðir séu samkvæmt því, sem krafizt er í 2. gr. reglugerðar þessarar og ekki má hann afhenda áburðinn fyrr en hann hefur fullvissað sig um, að flutningatæki það, sem áburðinn á að flytja sé til þess hæft samkv. 7. gr. reglugerðar þessarar.

7. gr.

Til flutnings á ammoniumnitratáburði á landi má nota vörubifreið og opna vagna og skal jafnan hafa vatnshelda yfirbreiðslu yfir farminum. Þess skal vandlega gætt, að flutningspallur bifreiðar eða vagns sé heill og sléttur og út úr honum standi ekkert það, sem valdið gæti skemmdum á umbúðum áburðarins.

Áður en áburðurinn er látinn á bifreið eða flutningavagn, skal vörupallurinn vandlega sópaður og ef nauðsynlegt kann að þykja að dómi þess, sem áburðinn afhendir til flutnings, skal hann þveginnt með vatni svo öruggt sé, að hann sé hreinn og engar leifar fyrri flutnings á honum.

8. gr.

Við fermingu og affermingu ammoniumnitratáburðar skal þess vandlega gætt, að umbúðir skemmist ekki. Skemmdir eða rifnir þegar skulu þegar settir til hliðar og innihald þeirra sett í nýja poka, sem skulu vera það stórir, að þeir rúmi allt innihald hinna skemmdu poka og að þeim verði síðan örugglega lokað. Öllum áburði, sem fer niður, skal þegar sópað upp og hann grafinnt í jörðu eða kastað í vatn.

9. gr.

Til geymslu á ammoniumnitratáburði má einungis nota hús með góðri loftræstingu og skulu þau þannig gerð, að auðveldlega megi auka súg í gegnum þau, ef eldur kemur upp. Í nánd við geymsluhús skal vera greiður aðgangur að nægu vatni til slökkvistarfa.

10. gr.

Áður en ammoniumnitratáburður er látinn í hús, skal sá hluti hússins, sem til geymslunnar er ætlaður, vandlega ræstur, svo þar séu engin óhreinindi eða óviðkomandi efni.

Ekki má geyma ammoniumnitratáburð í sama húsi og sprengiefni eða sprengifim efni og ekki í nánd við lífræn, brennanleg eða tærandi efni. Ekki má heldur geyma áburðinn nálægt rafleiðslum, eimpípum eða öðrum heitum hlutum.

11. gr.

Áður en ammoniumnitratáburður er látinn í hús skulu hreinar timburfjalir lagðar á gólfið, þar sem hlaða á áburðinum.

Stærð hvers pokahlaða í húsi má ekki vera meiri en 3.8 m á hlið, ef ekki er hlaðið með loftrúmi milli poka. Ef loftrúm er milli poka í hlaða má hlaðinn stækka, sem loftrúminu nemur, þó má stærð hlaða aldrei vera meiri en 5 m á hlið. Mesta hæð pokahlaða má vera 4.35 m og skulu þá í hæðinni vera að minnsta kosti tvö 10 cm loftbil, þannig að hæðin skiptist í þrjú jöfn hæðabil. Fjarlægð pokahlaða frá vegg má ekki vera minni en 0.75 m, en bil milli pokahlaða skal ekki vera minna en 0.5 m.

12. gr.

Fari ammoniumnitratáburður niður á gólf í geymsluhúsi skal honum þegar sópað upp og hann strax grafinn í jörðu eða kastað í vatn. Innihald rifinna eða skemmdra poka skal láta í nýja poka, sem séu það stórir, að þeir rúmi allt innihaldið og verði síðan örugglega lokað.

Timburgólf, sem áburður hefur til muna spillzt niður á, skulu vandlega þvegin úr vatni.

13. gr.

Þar sem ammoniumnitratáburður er geymdur, skulu reykingar stranglega bannaðar, svo og umferð með opinn eld eða óbirt ljós.

14. gr.

Á notkunarstað má ekki geyma ammoniumnitratáburð í sama húsi og lífræn brennanleg eða tærandi efni. Æskilegast er, að áburðurinn sé geymdur í sérstæðum húsum, fjarri hlöðum eða gripahúsum.

15. gr.

Við notkun skal gæta þess, að nota þegar allt innihald poka, sem opnaður hefur verið og brenna síðan tómu pokunum, fáum í einu.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 50—5000 krónum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í ríkissjóð.

Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 1. febr. 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 4. júní 1954.

Ingólfur Jónsson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT

um lokunartíma sölubúða og sölustaða og takmörkun á vinnutíma sendisveina á Ísafirði.

1. gr.

Sölubúðum á Ísafirði skal lokað eftir því sem ákveðið er í 2., 3. og 4. gr. samþykktar þessarar. Sama gildir um sölustaði, þar sem innlendur varningur er hafður á boðstólum til sölu og hans ekki neytt á staðnum.

2. gr.

Alla virka daga ársins skal sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 6 síðdegis og þær eigi opnaðar aftur fyrr en kl. 8½ árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu, er nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamlársdag skal sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 1 síðdegis, nema þeir dagar séu mánudagar, þá má hafa opið til kl. 4 síðdegis.